

آبهایی که با آن‌ها طهارت حاصل می‌شود

طهارت حاصل می‌شود با آب مطلق .

آب مطلق : آبی است که بر اوصاف خلقت خود باقی بوده باشد، نجاستی با آن آمیخته نشده باشد، و چیز دیگری بر آن غالب نگردیده باشد .

و آب‌های ذیل در آب مطلق داخل می‌شوند :

۱- آب آسمان . ۲- آب جوی .

۳- آب چاه . ۴- آب چشمه .

۵- آب دریا . ۶- آبی که از یخ طبیعی یا مصنوعی یا برف ذوب شده

باشد .

۷- آبی که از زاله (تگرگ) ذوب شده باشد .

اقسام آبها و احکام آن‌ها

آبها به اعتبار آبهایی که طهارت با آن‌ها حاصل می‌شود و آبهایی که طهارت

با آن‌ها حاصل نمی‌شود، به پنج قسم تقسیم می‌شوند :

۱- قسم اول : آب پاک پاک کننده غیر مکروه .

و آب مطلق از این نوع است، زیرا هم پاک است و هم پاک کننده، بناءً

طهارت با آن حاصل می‌شود .

۲- قسم دوم : آب پاک پاک کننده مکروه .

و آن آبی است که گربه، یا ماکیان، یا پرندگان وحشی، یا مار از آن

آشامیده باشند.

وضوء کردن و غسل نمودن با این قسم از آب مکروه تنزیه‌ی است، اگر چنانچه آب مطلق موجود بود، و کراهتی در استعمال آن نیست، اگر چنانچه به جز آن؛ آب دیگری موجود نبود.

۳- قسم سوّم:

آبی که خود پاک است ولیکن در پاک کننده بودن آن شک واقع شده است. و آن آبی است که الاغ یا قاطر از آن آشامیده باشند، پس این آب بدون شک پاک است، ولیکن آیا وضوء گرفتن به آن صحیح است یا خیر؟ در این امر است که شک رونما شده است.

پس اگر چنانچه وضوء کننده آب دیگری غیر از آن رانیافت، به آن وضوء نماید و بعد از وضوء تیمّم هم بکند.

و اگر خواست تیمّم را بر وضوء مقدم سازد.

۴- قسم چهارم آب پاک غیر پاک کننده:

و آن آب مستعمل است، زیرا آب مستعمل پاک است و لیکن پاک کننده نیست و وضوء گرفتن به آن صحیح نمی شود.

آب مستعمل: آبی است که برای از بین بردن جنابت و بی وضوئی در وضوء یا غسل، یا به قصد قربت - چون وضوء ساختن بر بالای وضوء به نیت ثواب - استعمال گردیده باشد.

پس اگر شخص با وضوئی برای خنک ساختن اعضاء بدن خویش، یا برای آموزش دادن وضوء به دیگری، به آبی وضوء گرفت، آن آب مستعمل نیست.

اما اگر شخص بی وضوئی برای خنک ساختن اعضاء وجود خویش، یا برای آموزش دادن وضوء به شخصی دیگر؛ به آبی وضوء گرفت، آن آب مستعمل است^(۱)، پس آب مستعمل می‌گردد آنگاه که استعمال کرده شود و از بدن وضوء گیرنده یا غسل‌کننده جدا گردد.

۵- قسم پنجم آب نجس:

وآن آب اندک راکدی است که نجاست به آن رسیده است، چه اثر نجاست در آب ظاهر شده باشد، چه نشده باشد.

پس اگر اثر نجاست در آب ظاهر شده باشد؛ آن آب نجس گردیده است - چه آب اندک باشد چه بسیار، و چه آب راکد باشد یا آب جاری.

آب بسیار: اگر چنانچه آب در حوض بزرگی بود که یکی از دو طرف آن حوض با حرکت دادن طرف دیگر حرکت نمی‌کرد و به جنبش در نمی‌آمد، پس آن آب (بسیار) است.

وآب؛ بسیار شناخته می‌شود اگر چنانچه طول حوض ده گز و عرض آن نیز ده گز بوده، و عمق آن حوض به حالی قرار داشت که اگر آب بادست از آن گرفته می‌شد، زمین حوض برهنه نمی‌گردید.

و آب اندک آبی است که کمتر از این حد باشد.

حکم آب نجس این است که طهارت به آن حاصل نمی‌شود، بلکه حتی اگر

۱ - بدان جهت که بی وضوء چون وضوء گیرد بی وضوئی از آن برداشته می‌شود، چه نیت از بین بردن بی وضوئی

را کرده باشد یا نکرده باشد.

چنانچه این آب با چیز دیگری درهم آمیخته شد، آن چیز هم نجس می‌گردد. همچنین وضوء گرفتن به آبی که از درخت یامیوه‌ای خارج شده باشد صحیح نمی‌شود.

خواه این آب بدون فشردن خارج گردیده باشد، یا با فشردن بیرون آورده شده باشد.

همچنین طهارت حاصل نمی‌شود به آبی که طبع آن با پختن از بین رفته باشد، همچون آب گوشت و نوشابه‌ها^(۱).

حکم آبی که چیز پاک‌ی با آن در آمیخته است

اگر چیز پاک‌ی چون صابون، آرد و زعفران به آب درهم آمیخت، و این چیزی که به آن در هم آمیخته بود بر آب غالب نبود، پس آن آب پاک است و طهارت به آن حاصل می‌شود.

اما اگر آن چیز بر آب غالب گردید، به اینکه آنرا از رقت و سیالیت آن خارج ساخت، پس آن آب پاک هست و لیکن وضوء گرفتن به آن صحیح نمی‌شود. اگر رنگ و مزه و بوی آب بر اثر درازی مدت ماندن آن تغییر کرد، پس آن آب پاک است و طهارت به آن حاصل می‌شود.

اگر به آب چیزی درهم آمیخت که از آن در غالب اوقات جدا نمی‌شود؛

۱- طبع آب؛ همانا عبارت است از رقت، سیالیت و سیراب ساختن.